

46. AHKÂF SÛRESİ

Mekke döneminin ortalarında, Câsiye sûresinden sonra indirilmiştir. Adını, yirmi b irinci ayetinde geçen ve Âd kavminin yaşadığı bölgeye işâret eden “ahkaf: kum tepecikleri” kelimesinden almıştır. 35 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne gönderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb'imın adıyla, O'nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O'nun adına okuyor, söylüyorum:

1. Ha, Mîm. Dinle, ey insanoğlu! Senin pek iyi tanıdığın ve sürekli kullandığın harflerden oluşan fakat hem lafzı, hem de manasıyla eşsiz bir mucize olan bu mesaja kulak ver:

2. Bu Kitap, sonsuz kudret ve hikmet sahibi olan Allah tarafından gönderilmiştir.

3. Çünkü Biz gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri, ancak hak, hukuk ve adâlet esaslarına göre belli bir hikmet ve amaç doğrultusunda ve tarafımızdan belirlenmiş bir süre için Allah'ın tek rab ve ilâh oluş gerçeği anlaşılsın ve insanlar O'na kul köle olsunlar diye yarattık.

Ama gel gör ki, hakîkati inkâr edenler, kendilerine yapılan uyarılara aldırmaz etmiyorlar.

4. E y Peygamber! Onlara de ki: “Allah’tan başka itaate çağırdığınız ve böylece Allah’a ortak koştüğünüz putlarınızı ve putlaştırdığınız liderlerinizi, sahte ilâhlarınızı bir düşünsenize: Gösterin bana, yeryüzünde ne yaratmış bunlar! Yoksa onların, göklerin yaratılıp yönetilmesinde bir ortaklıkları mı var? Eğer iddianızda haklı iseniz, bana delil olarak bu Kur’an’dan önce gönderilmiş bir kitap veya doğruluğu kesin olarak bilinen başka bir bilgi kalıntısı getirin! Hangi kitap veya hangi

araştırma, evrenin bir parçasını Allah'tan başka ilâhların yarattığını söyleyebilir?"

5. Öyleyse, Allah'ın yanı sıra, kıyâmete kadar duâlarına karşılık veremeyecek olan putlara ve benzeri yaratılmış kimselere yalvarıp yakaranlardan daha şaşkın, daha sapık kim olabilir? Oysa o yalvardıkları varlıklar, onların yakarışlarından habersizdirler.

6. Ama insanlar yargılanmak üzere Allah'ın huzurunda toplandıkları zaman, müşriklerin taptıkları varlıklar, kendilerine tapınanlara düşmanlık edecek ve onların kendilerine tapmalarını şiddetle reddedeceklerdir.

Hal böyleyken;

7. Hakikati ortaya koyan ayetlerimiz bu inkârcılara tüm açıklığıyla tebliğ edilince, kendilerine ulaşan gerçek hakkında, "Büyüleyici güzelliğiyle insanı etkileyen bu ayetler, apaçık bir sihirden başka bir şey değildir. Yoksa, okuma yazması dahî olmayan bir insanın

böylesine harikulade sözler söylemesi başka türlü izah edilemez!” **diyorlar.**

8. Yoksa inkâr edenler, “Kur’an’ı Muhammed uydurdu!” mu diyorlar? Ey şanlı Elçi! Onlara **de ki, “Eğer onu uydurmuş olsaydım, siz beni Allah’tan gelecek azâba karşı koruyamazdınız.** Çünkü Allah, kendi adına yalan uyduran kimseleri kesinlikle azâba uğratacaktır. Öyleyse, neden sizin hatırınız için bütün bunları uydurup kendimi ateşe atayım? Aslında, böyle bir şey yapmayacağımı siz de pekâlâ bilirsiniz. Fakat unutmayın, Allah, **içine daldığınız** bu iftira kampanyasının **elbette farkındadır** ve cezasını verecektir. O hâlde, **benimle sizin aranızda şahit olarak O yeter.** Bununla birlikte, hâlâ tövbe etme fırsatınız da var: Çünkü **O, çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.**

9. Ey Peygamber! Onlara **de ki “Bakın, ben daha önce benzeri görülmemiş türedi bir elçi değilim.** Benden önce de bu mesajı insanlığa ileten Peygamberler gelmişti. Ayrıca ben, bir melek

olduğumu da söylemiyorum. Dol ayısıyla, **bana ve size neler yapılacağını** ve ileride başımıza neler geleceğini **bilemem. Ben, ancak bana vahyedilen ilâhî emirlere uyarım ve apaçık bir uyarıcıdan başka bir şey değilim.”**

10. Yine onlara de ki: “Bir düşünsenize, bu Kur’an gerçekten de Allah tarafından gönderilmiş olduğu hâlde siz onu inkâr etmişseniz; İsrail Oğulları’nı da n örneğin Abdullah bin Selâm veya Kâbu’l-Ahbar gibi Allah’ın verdiği akıl, idrak ve firaseti vahye t âbi ve teslim olmada kullanan bir şâhit de bu kitabın dile getirdiği hakikatlerin aynısını Tevrat’ta görüp Kur’an’ a iman ettiği hâlde, siz kibirlenip ondan yüz çevirmişseniz, bu zulmün hesabını nasıl vereceksiniz? Doğrusu Allah, zâlim toplumu doğru yola iletmez.”

11. Fakat hakîkati inkâr edenler, inananlar hakkında, “Eğer bu Kur’an iyi bir şey olsaydı, bu ayak takımı insanlar, ona inanmakta bizden öne geçemezlerdi!” derler. Böylece,

onun ışığından faydalanamadıkları için “Bu, dilden dile gelen eski bir efsanedir!” diyeceklerdir.

12. Oysa Kur’an’dan önce gönderilen ve onu müjdeleyen Mûsâ’nın kitabı Tevrat da, insanlığı doğru yola ileten bir rehber ve bir rahmet kaynağı idi; işte bu da, Tevrat’ı, Zebur’u ve İncil’i —ana hatlarıyla— onaylayan ve zulmedenleri uyarmak, iyilik yapanları sonsuz nîmetlerle müjdelemek üzere, Arapça olarak gönderilmiş bir kitaptır! O hâlde;

13. “Bizim önünde boyun eğeceğimiz biricik efendimiz, yöneticimiz ve Rabb’imiz Allah’tır!” diyen ve sonra da, bu inanca uygun dosdoğru bir hayat yaşayan kimseler yok mu; Hesap Günü onlar ne korkuya kapılacaklar, ne de üzülecekler!

14. İşte onlar cennet halkıdır ve yaptıkları iyiliklerin mükâfâtı olarak, sonsuza dek orada kalacaklardır.

İşte, sizi cennete götürecek güzel bir davranış:

15. Biz insanoğluna, ana babasına güzelce itaat etmesini ve onlara her zaman **iyi davranmasını emrettik.** Fakat annenin yeri bambaşkadır. Çünkü **annesi onu nice zahmetlerle** dokuz ay boyunca karnında **taşır ve nice zahmetlerle dünyaya getirir.** Öyle ki, çocuğun anne karnında **taşınması ve süttten kesilmesi, tam otuz ay sürer.** Nihâyet çocuk olgunluk çağına erişip kırk yaşına varınca, **“Ey Rabb'im!” diye yalvarır, “Bana ve anne . babama verdiğin nîmetlere gereğince şükretmeyi ve hoşnut olacağın güzel ve yararlı davranışlar yapmayı bana nasip eyle! Bana da hayırlı bir nesil bağışla! İşte ben, günahlarımdan tövbe edip Sana yöneldim ve hiç kuşkusuz ben, yalnızca Sana boyun eğen bir kimseyim!”**

16. İşte onlar, yaptıkları iyiliklerin en güzellerini kabul edip günahlarını bağışlayacağımız ve kendilerine verilmiş

olan gerçek vaade göre, cennet halkı arasına katacağımız kimselerdir.

17. Bir de öyle bir kimse vardır ki, anne. babası, kendisini ne zaman ilâhî adâletle uyarsalar, “Öf be! Yetti artık!” diye çıkışır, “Benden önce nice nesiller ölüp gitmişken ve hiçbirinin mezarından kalkıp canlandığı görülmemişken, siz kalkmış bana yeniden diriltileceğimi mi söylüyorsunuz?” Onlar ise, bu hayırsız evlada karşı Allah’ın yardımına sığınarak, “Kendine yazık etme evladım!” derler, “Ne olur, âhîret gününe inan, çünkü Allah’ın sözü gerçektir!” Buna karşılık o, “Hayır; bu söylediğiniz, eskilerin masallarından başka bir şey değildir!” diye cevap verir.

18. Böyleleri, kendilerinden önce gelip geçmiş isyankâr cin ve insan toplumlarıyla beraber azâbı hak etmiş olan kimselerdir. Gerçekten onlar, o Gün büyük bir hüsrana uğrayacaklardır.

19. İster mümin ister kâfir olsun, insanlardan her birinin, yaptığı davranışlara göre Allah katında ayrı bir derecesi vardır ve bu derecelendirmeye göre Allah, Hesap Gününde herkese yaptıklarının karşılığını tam olarak verecektir ve hiç kimseye zerre kadar haksızlık edilmeyecektir.

20. Allah'ın ayetlerini inkâr edenler ateşin karşısına çıkarıldıkları Gün, Allah onlara “Ey zâlimler!” diyecek “Size vermiş olduğum bütün güzelliklerinizi dünya hayatında hoyratça harcayıp tükettiniz ve size bu nîmetleri vereni hiç hesaba katmadan onlarla sefa sürdünüz! Böylece, âhirete elleriniz bomboş bir hâlde geldiniz! O hâlde, yeryüzünde hak hukuk tanımayıp küstahça büyüklük tasladığınız ve bile bile doğru yoldan çıktığınız için, bugün alçaltıcı bir azapla cezalandırılacaksınız!”

İşte, yeryüzünde hak hukuk tanımayan zâlimlerin âkıbetini gösteren çarpıcı bir örnek:

21. Ey Peygamber! Âd kavminin kardeşleri gibi yakından tanıdıkları Hûd Peygamberin örnek mücâdelesini hatırla: Hani o, kendisinden önce ve sonra nice uyarıcıların gelip geçtiği Ahkâf denilen bölgede halkını şöyle uyarmıştı: “Ey halkım! Allah’tan başkasına kulluk ve itaat etmeyin! Doğrusu ben, sizin büyük bir günün azâbına uğramanızdan korkuyorum!”

22. Buna karşılık onlar, “Bizi kendimizi bildik bileli taptığımız tanrılarımızdan vazgeçirmek için mi yanımıza geldin? Eğer sözünün eriysen, haydi bizi tehdit ettiğin şeyleri gerçekleştir de görelim!” dediler.

23. Hûd, “Her konuda olduğu gibi, ne zaman azâba uğrayacağınız konusunda da nihâî bilgi, sadece Allah’ın katındadır. Ben yalnızca tebliğ etmekle yükümlü olduğum mesajı size iletiyorum fakat görüyorum ki, siz lâf anlamayan câhil bir toplumsunuz.” dedi.

24. Nihâyet, o azâbın simsiyah bir bulut şeklinde vadilerine doğru yaklaştığını görünce, sevinç içinde “İşte, bize bereketli yağmur yağdıracak bir bulut!” diye bağıştılar. Fakat azap melekleri “Hayır!” dediler, “Bu, küstahça meydan okuyarak bir an önce gelmesini istediğiniz azâbın ta kendisidir; can yakıcı bir azap taşıyan fırtına!”

25. Bu korkunç kum fırtınası, Rabb’inin emriyle oradaki her şeyi yerle bir etti; böylece, o zâlimlerin kumlar altında kalan harab olmuş evlerinden başka hiçbir şey görünmez oldu. İşte Biz, suçlu bir toplumu böyle cezalandırırız.

26. Oysa onlara, size vermediğimiz güç, servet ve imkânı vermiştik. Ayrıca onları, her insana armağan ettiğimiz işitme, görme ve akletme yeteneği de bahşetmiştik. Ne var ki, Allah’ın ayetlerini göz göre göre inkâr ettikleri için, ne işitme ve görme duyuları, ne de akletme yetenekleri onlara bir fayda

sağlamadı; böylece, alay edip durdukları o azap, kendilerini çepeçevre kuşatıverdi.

27. Ey insanlar! Doğrusu Biz, çevrenizdeki daha nice şehirleri böyle helâk ettik ve her birini helâk etmeden önce, belki doğru yola dönerler diye ayetlerimizi tekrar tekrar ve açıkça bildirdik.

28. Şimdi düşünün: Onların güya Tanrıya yakınlaşmak amacıyla Allah'ın yanı sıra kulluk ettikleri o sahte ilâhlar, ilâhî azap gelip çattınca onlara yardım edebildiler mi? Hayır; tam tersine, onları öylece yüz üstü bırakıverdiler. Çünkü bu sahte ilâhlık, onların yalan ve iftiralarından başka bir şey değildi.

29. Ey Muhammed! Hani cinlerden bir grubu, gece vakti okuduğun Kur'an'ı dinlemeleri için sana yöneltmiştik. Onlar senin bulunduğun yere geldiklerinde, birbirlerine "Susun!" deyip senin okuduğun ayetleri sonuna kadar dinlemişlerdi. Okuma

sona erince de, kendi toplumlarına birer uyarıcı olarak dönmüşlerdi.

30. Onlara, “Ey halkımız!” demişlerdi, “Biz, Mûsâ’ya verilen Tevrat’ tan sonra gönderilen ve kendisinden önceki vahiyleri doğrulayan muhteşem bir kitap dinledik! B u kitap, gerçekten de hakîkate ve dosdoğru yola iletmektedir!”

31. “Ey halkımız! Bizleri Allah yoluna çağıran bu mesaja kulak verin ve derhal ona iman edin ki, Allah da günahlarınızı bağışlasın ve Hesap Günü sizi can yakıcı azaptan korusun!”

32. “Unutmayın, Allah’ın çağrısına uymayanlar, yeryüzünde Allah’ın hükmünden kaçamayacaklardır ve Kıyâmet Günü hiç kimse, bunları O’na karşı koruyamayacaktır. Her kim Kur’an’da yüz çevirirse, işte onlar apaçık bir sapıklık içindedirler!”

33. Peki onlar, gökleri ve yeri yoktan var eden ve onları yaratmada hiçbir güçlük çekmeyen Allah'ın, ölülerini yeniden diriltmeye kadir olduğunu düşünemiyorlar mı? Evet, elbette O, her şeye gücü yetendir!

34. Bu gerçeği inkâr edenler, Hesap Günü ateşin karşısına çıkarıldıklarında, onlara “Nasıl, bu azap gerçek miymiş?” diye sorulacak. Onlar da, “Evet; Rabb'imize yemin olsun ki, gerçeğin ta kendisiymiş!” diyecekler. Bunun üzerine Allah, “ O hâlde, hakîkati inkâr etmenizin karşılığı olarak, hak ettiğiniz azâbı tadın bakalım!” diyecek.

35. Öyleyse, ey şanlı Elçi! İnsanlığı Kur'an ile uyarmaya devam et ve bu yolda karşına çıkabilecek sıkıntılara kahramanca göğüs ger! Tıpkı, sarsılmaz bir inanç ve kararlılıkla yollar ın a devam eden önceki Elçilerin sabrettiği gibi, sen de zâlimlerin baskı ve eziyetlerine sabret ve onların cezalandırılmaları için acele etme! Çünkü onlar, kendilerine

söz verilen ölüm ötesi hayatın gerçekleştiğini gördüklerinde, sanki dünyada gündüzün bir anı kadar kalmış gibi olacaklar.

O hâlde, dinleyin ey insanlar! **B u** çağrı, tüm insanlara ve cinlere yöneltilen ve zâlimleri ilâhî azapla uyaran **bir bildiridir**. Ve uyarıyı dikkate almayan, cezasını çekecektir.

Öyle ya; yoldan çıkmış bir to plumdan başkası helâk edilir mi?